

UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
Comisia de Regulamente, Incompatibilități și
Acordarea Titlurilor Onorifice

ÎNDRUMAR

de interpretare și aplicare a cerințelor și criteriilor prevăzute de Regulamentul privind Acordarea Titlurilor Onorifice pentru acordarea titlului onorific de Doctor Honoris Causa

Cerințele și criteriile pentru acordarea acestui titlu sunt cuprinse la art. 3 al Regulamentului de Acordare a Titlurilor Onorifice:

„3.1 Titlul se acordă, în numele Senatului Universității, unei personalități din afara sistemului Universității, care nu este alumnus al acesteia și care:

3.1.1 a marcat, la nivel mondial, dezvoltarea domeniului în care activează

3.1.2 a contribuit semnificativ la dezvoltarea cunoașterii, culturii și civilizației, sau care

3.1.3 a contribuit sau contribuie la afirmarea democrației și a libertăților individuale, în calitate de:

3.1.3.1 autor sau de exponent marcant al unor curente de gândire

3.1.3.2 de lider de opinie, sau de

3.1.3.3 personalitate reprezentativă a sistemului social-politic în care își desfășoară activitatea.

3.2 Candidatul pentru acordarea titlului de Doctor Honoris Causa trebuie să îndeplinească cel puțin unul dintre următoarele criterii:

3.2.1 Să fie laureat al Premiului Nobel, Premiului Goncourt, medaliei Fields ori al unor premii sau distincții care sunt acordate în mod regulat unor personalități din întreaga lume de către o entitate academică de largă recunoaștere internațională

3.2.2 Să fie membru al Academiei naționale sau al unor academii internaționale de prestigiu sau, în țările în care nu sunt organizate academii, de o asociație academică sau științifică de anvergură națională sau internațională cu sediul în respectivele țări

3.2.3 Să fi contribuit în mod hotărâtor la strângerea legăturilor științifice, culturale sau politice, la nivel instituțional, dintre țara sa și România

3.2.4 Să fie o personalitate public recunoscută pe plan internațional

1. Dupa cum se poate observa din textul normativ citat mai sus, cerințele privind acordarea acestui titlu onorific sunt distribuite pe două paliere:

a. Primul palier privește circumstanțierea importanței personalității candidatului.

Elementele prevăzute la subpunctele 3.1.1., 3.1.2 și 3.1.3. nu sunt cumulative, ci alternative; este deci suficient ca un candidat să se încadreze într-una din aceste ipoteze. Aceste ipoteze sunt construite pe ideea că oamenii devin cunoscuți în moduri diferite. De exemplu, un matematician va deveni cu adevărat important dacă "*a marcat, la nivel mondial, dezvoltarea domeniului în care activează*" (art. 3.1.1, subl. ns.); un filosof care promovează concepte noi poate deveni o personalitate de impact global dacă, prin acestea, "*a contribuit semnificativ la dezvoltarea cunoașterii, culturii și civilizației*" (art. 3.1.2, subl. ns.): în sfârșit, un politician poate deveni o personalitate cunoscută pe plan mondial dacă promovează democrația și libertățile individuale (art. 3.1.3) într-una din calitățile enumerate la art. 3.1.3.1 - 3.1.3.3.

Elementele cuprinse la acest palier vizează așadar dimensiunea universală a personalității candidatului.

- b. Cel de-al doilea palier are în vedere criteriile de recunoaștere pe care trebuie să le îndeplinească un candidat care se încadrează într-una din ipotezele prevăzute mai sus.**

Este cerută îndeplinirea cel puțin a unui criteriu dintre cele enumerate la art. 3.2.1 - 3.2.4. La prima vedere, impresia este că aceste criterii sunt foarte diferite și, totodată, inegale, căci textul regulamentului pune pe același plan, de exemplu, obținerea unui premiu Nobel cu strângerea legăturilor dintre o țară și România. Pentru o corectă aplicare a textului în discuție, în practică aceste criterii trebuie să fie astfel apreciate, încât să devină apropiate ca pondere. Aceasta înseamnă, în exemplul menționat mai sus, că nu orice activitate de strângere a relațiilor dintre o țară și România poate fi luată în considerare pentru a fi considerat îndeplinit acest criteriu, chiar dacă are caracter de regularitate, ci numai una care este "*hotărâtoare*" în acest sens și numai "*la nivel instituțional*", astfel încât persoana în cauză să dobândească o importanță deosebită și, în consecință, notorietate în planul mare al relației dintre cele două țări.

Ambele paliere de mai sus sunt așadar, fiecare, de substanță, iar coroborarea (combinarea) dintre acestea ridică nivelul cerințelor pentru acordarea titlului onorific de Doctor Honoris Causa.

2. Se mai impun următoarele explicații:

a. Premiile și distincțiile prevăzute la art. 3.2.1. trebuie privite pe două planuri:

- O categorie este reprezentată de acele premii sau distincții care sunt notorii în domeniile pentru care se acordă (Nobel, Goncourt, Fields);
- O altă categorie este reprezentată de alte premii și distincții, căci ar fi fost nerezonabil ca personalitățile care nu sunt titulare ale unui premiu sau unei distincții din primul plan să nu fie eligibile pentru acordarea titlului onorific al Universității din București. Cu privire la acestea textul în discuție instituie însă trei cerințe cumulative : (i) să fie acordate în mod "*regulat*", adică cu o periodicitate care a contribuit la caracterul tradițional al acestora, (ii) laureații acestora să nu fie selectați numai dintre cetățenii unui anumit stat și (iii) emitentul să fie o entitate academică a cărei importanță este recunoscută pe plan mondial.

b. Entitățile avute în vedere de art. 3.2.2 se împart în trei categorii, cu privire la care trebuie :

- academii naționale, al căror prestigiu științific este dat de însuși faptul că sunt unice la nivelul unei țări
- academii internaționale a căror importanță în mediul științific este indiscutabilă
- asociații academice sau științifice care, în țările în care nu funcționează academii naționale (de ex. în S.U.A.), beneficiază de acel prestigiu - național sau internațional - care le conferă o pondere similară academiilor de mai sus.

3. Candidații care nu provin din mediul academic

Cu privire la acești candidați regulamentul cuprinde dispoziții specifice la:

- art. 2.2.4, în care se prevede că în cazul acestora nu mai este necesară depunerea la dosar a listei de lucrări, fiind suficientă prezentarea de către propunător a realizărilor candidatului
- art. 3.4., din ale cărui prevederi rezultă implicit că, de regulă, candidații din mediul extra-academic sunt propuși de Rector sau de Președintele Senatului; nu este însă exclusă ca propunerea să fie formulată de o facultate, al cărei domeniu de studiu are tangență cu realizările candidatului.

Formal, acestor candidați li se aplică aceleași prevederi ale art. 3.1. și art. 3.2. privitoare la cerințe și criterii. În fapt, este posibil ca unele dintre criteriile de la art. 3.2.1 și art. 3.2.2 să nu poată fi întrunite de candidații din această categorie. De regulă, ei se evidențiază prin notorietatea prevăzută de art. 3.2.4.